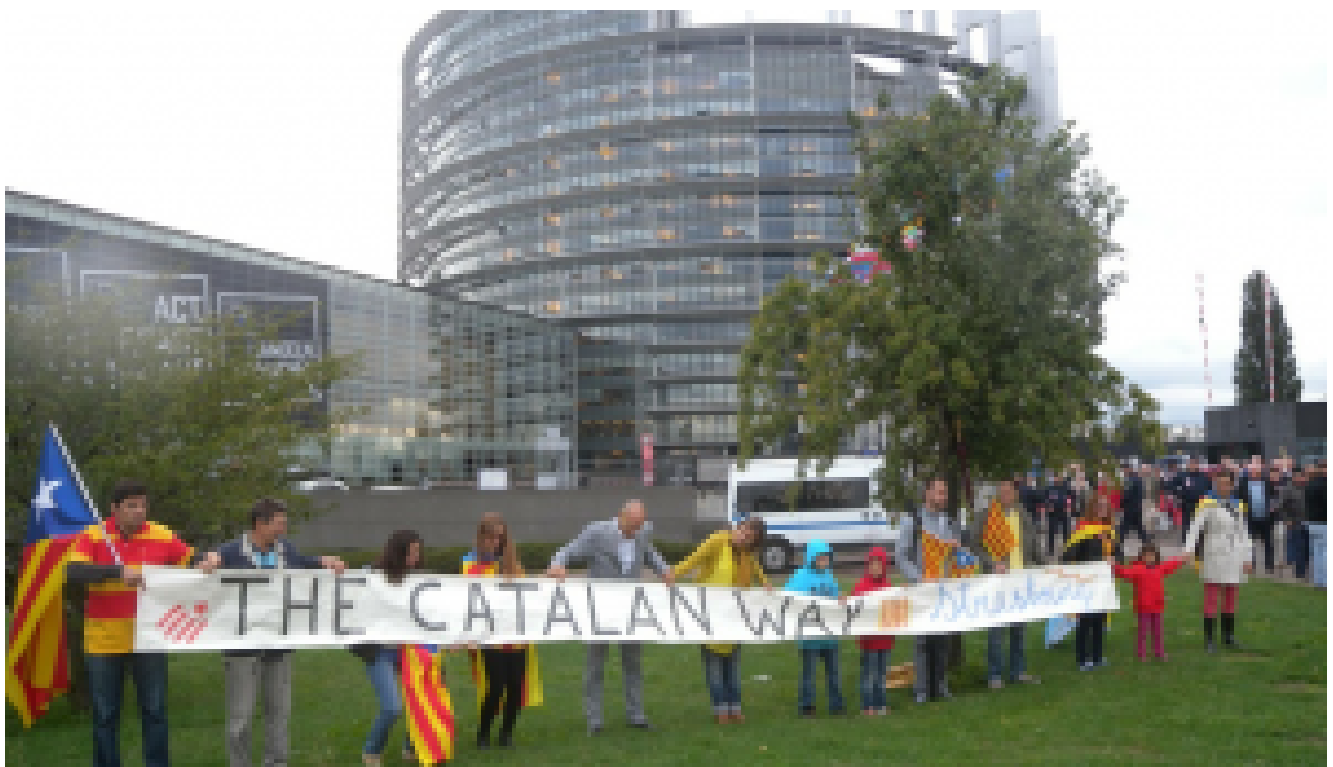

La justícia belga pot condicionar el Parlament Europeu

written by Llorenç Prats | 22 de novembre de 2019

La immunitat en debat a la seu judicial europea, el TJUE o Tribunal de Justícia de la Unió Europea, serà amb tota probabilitat una nova victòria pels membres del govern republicà exiliats. Però durarà poc o molt poc. Els diferents grups europeus parlamentaris espanyols instaran immediatament, com ja han anunciat, un suplicatori a la cambra perquè suspengui la immunitat adquirida. I tenen majoria.

Una immunitat que s'haurà gaudit, fins i tot, sense arribar a exercir cap funció d'europarlamentari. Tal és la pressió espanyola sobre els seus ciutadans (en la mesura que roman suspesa la declaració d'independència no és possible parlar de nacionals catalans, en termes internacionals).

Aquest suplicatori vindria de la instrucció judicial espanyola

que persegueix, sense èxit, enjudiciar la totalitat del govern català que va coincidir amb la celebració del referèndum d'autodeterminació. Amb l'impuls de la fiscalia espanyola, segurament i malgrat el clima actual de suposada negociació bilateral.

Aquest suplicatori prosperarà però només tracta de temes d'immunitat i políticament un estat té moltes eines al seu abast. Amb la independència en marxa, tot seria completament diferent. Només davant la visió de poder acabar reconeixent el nou estat català, totes les decisions polítiques ja quedarien condicionades i favorablement viciades. Ara no és possible, perquè es va suspendre l'efectivitat de la declaració d'independència del 27 d'octubre de 2017.

També hi ha el recorregut que pot tenir l'euroordre de detenció, en què Espanya demana a Bèlgica la detenció immediata dels exiliats polítics i el seu lliurament a les autoritats judicials espanyoles. Bèlgica, com estat, i tota la resta d'europarlamentaris en general, només poden entendre una certa solidaritat amb els eurodiputats catalans si hi ha alguna vulneració de drets fonamentals. No poden ajudar a uns determinats ciutadans europeus que pertanyen a una minoria nacional si aquesta nega la seva existència o no la fa explícita formalment (suspensió de la proclamació del 27/9/2017). Per tant, el desbloqueig de l'euroordre farà que també prosperi el suplicatori.

La retirada de les euroordres contra ells van permetre el judici contra la resta dels polítics catalans perseguits. Ara, un cop jutjats, de forma inexorable, es tornen a activar. La seqüència lògica, com es manifesta des de fonts jurídiques, queda inserida dins una dinàmica de coordinació implícita, o no, que lamina greument la separació de poders dins les institucions espanyoles. Una constatació, per altra banda, sense cap conseqüència pràctica.

Si l'euroordre es desbloqueja el 16 de desembre però queda

suspesa fins que es resolgui l'abast de la immunitat (resolució del TJUE i decisió del Parlament Europeu, fent una admissió fictícia de nous membres), és clar que el compte enrere per l'enviament, emmanillats, dels membres del govern exiliats a Brussel·les ja haurà començat.

En canvi, si l'euroordre del TS espanyol roman bloquejada per la raó que sigui, la tramitació del suplicatori seria més complicada, i segurament, permetria, segons fonts del Parlament Europeu, un període de 4 o 5 mesos de llibertat absoluta de moviments. I una possibilitat podria ésser que inclogués un recorregut per territori espanyol.

Un escenari certament cobejat per molts dels que donen suport als polítics perseguits però que no afegeix res útil a l'objectiu legítim de concretar i fer la independència tal com es va decidir en el referèndum d'autodeterminació del primer d'octubre de 2017.